

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

בפני כב' השופטת כרמלה האפט

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יפם גורביץ

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד רועי אלפסי ומתמחה מר יצחק בן חמו
מטעם הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד יהל בן עובד

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת פרסומי תועבה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

כך לאחר שנטען כי ביום 16/12/07 החזיק הנאשם במחשבו קבצים רבים לרבות סרטים ותמונות, בהם דמויות של קטינים בעירום, ובחלקם אף נראים קטינים המקיימים יחסי מין.

טענות הצדדים בתמצית

2. טוענת המאשימה כי הנאשם הודה למעשה בהחזקת הקבצים במחשבו, הגם שטען כי עשה זאת "באקראי ובתום לב". עוד טוענת היא כי מכלול הראיות בתיק מלמד שלנאשם הייתה מודעות מלאה לקיומו של החומר הנזכר, ולראייה תגובתו הראשונית והספונטנית להגעת השוטרים לדירתו; הכמות הגדולה של הפרסומים שנתפסו ברשותו; וניתוב הפרסומים לתת-תיקיות אישיות בתוך המחשב. בתוך כך לא סיפק כל הסבר מניח את הדעת ביחס לכמות הפרסומים האדירה שהחזיק, אשר לכשעצמה אינה מתיישבת עם טענות אקראיות ותום לב, ולפיכך נכנס לגדר מי שהחזיק בפרסומים.

3. מנגד מעלה ההגנה שתי טענות מרכזיות. הראשונה היא כי הנאשם נכנס לגדר הסייג "באקראי ובתום לב" הקבוע בסעיף האישום, היות שלא עשה שימוש בקבצים שנמצאו במחשבו, לא צפה בהם, ולמעשה לא היה מודע לתוכנם. השנייה היא כי מחדלי חקירה חמורים – בדיקה רשלנית של המחשב ופגיעה בראיות עד כדי השחתתן – פגמו ביכולתו של הנאשם להתגונן ולהוכיח גרסתו, עד כדי שיש לפסול את הראיות בתיק ולזכותו מחמת הגנה מן הצדק.

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

ראיות הצדדים בצד דיון

4. סעיף 214 (ב3) לחוק קובע כך :

"המחזיק ברשותו פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, דינו - מאסר שנה ;
לענין סעיף קטן זה, "מחזיק" - למעט המחזיק באקראי ובתום לב."

בסייפת הסעיף נקבעה הגנה למי שהוכח לגביו שהחזקת הפרסומים נעשתה על ידו באופן אקראי ובתום לב.

5. במועד הקראת כתב האישום בעניינו, כפר הנאשם בעובדות וטען כי החזיק בפרסומים באקראי ובתום לב, וכי לא היה מודע לתוכנם.

6. מטעם המאשימה העיד **רס"מ צחי סגל**, ראש צוות עבירות המחשב של המחוז הצפוני. בפתח חקירתו הראשית אישר כי גבה את הודעות הנאשם (ת/1, ת/2) והבהיר כי החקירה נגדו נפתחה בעקבות פנייה של האינטרפול הגרמני, לפיה התבצעה הורדה של סרט שעניינו אונס ילדה, חקירה שהובילה למחשב הנאשם (פניית האינטרפול – ת/3 ; צו לקבלת פרטים מחברת קווי זהב – ת/4).

7. בהתאם הוגשה בקשה להוצאת צו חיפוש במחשבו של הנאשם, וזו ניתנה ביום 6/12/07 (ת/5). ביום 16/12/07 הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם, וכפי העולה ממזכר שערך השוטר יוסי יקירי, (ת/7) הסבירו לו את סיבת הגעתם. עוד צוין שם כי לאחר ששמע הנאשם כי מדובר בהפצה של חומרי פדופיליה, אמר כי "הוריד חומר כזה של סרטונים אבל לא הפיץ", וכך גם הסביר לאמו כששאלה על מה החיפוש. במועד זה נתפס המחשב וציוד מחשבים נוסף (ת/6).

8. עוד באותו היום נבדק המחשב, ובעקבות בדיקה זו הופק ת/8 (להלן : "הבדיקה הראשונה"). עוד הוגשו כראיות דיסקים המכילים דוגמאות מהחומרים שנתפסו במחשבו של הנאשם (ת/9) ; דו"ח תיעוד בדיקה נוספת שנערכה למחשב בנוכחות הצדדים ביום 1/11/09 (ת/10, להלן : "הבדיקה השנייה") ; והכוון הקשיח (ת/11).

9. רס"מ סגל הסביר כי בבדיקה הראשונה נעשה ניסיון להעתיק את הכוון הקשיח, אך זה לא צלח בשל תקלה טכנית או חוסר בציוד מתאים. מחמת האמור ועל מנת שלא לפגוע בראיות בוצעה בדיקה פשוטה – "בדיקה מאחור" (עמ' 17 לפרוטוקול) – שאינה משנה את קבצי הסיסטם. בבדיקה השנייה, שנעשתה מכוח צו שני של בית המשפט בנוכחות הצדדים, נעשה שימוש בתוכנה מתקדמת

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

1 יותר, ואז ניתן היה לראות כי מעבר לחומר שנראה בבדיקה הראשונה, היה חומר רב נוסף. סגל
2 הבהיר בעניין זה (בחקירתו החוזרת) כי בבדיקה השנייה נערכה העתקה שצלחה, וכי זו נעשתה ללא
3 נוכחות ב"כ הנאשם, בהסכמתה.

4
5 10. עיון בת/8 מעלה כי העתקת הדיסק הקשיח לא צלחה; כי כונן המחשב חובר למחשב
6 המשטרתי כמעתק; וכי הופעלה תוכנה לאיתור קבצים, באופן ממוקד בנושאי פדופיליה.
7 הבדיקה העלתה את הממצאים הבאים:

8
9 ■ ספריית שיתוף הקבצים ברשת ה-Emule נמצאת בכונן E תחת תיקיה בשם fima's thing,
10 כאשר הספרייה מוסתרת.

11 ■ בתוך הספרייה נמצאה תת-ספרייה בשם XXX (סימן מוסכם לחומר פורנוגרפי – כ.ר.ה), בה
12 נמצאו 89 סרטים פדופיליים, ובין היתר סרטים בהם נראים תינוקות בני שנתיים-שלוש המנוצלים
13 על ידי מבוגרים.

14 ■ ספרייה נוספת של שיתוף קבצים ברשת ה-Emule, אף היא בכונן E ונושאת את השם
15 fima's thing, שם נמצאו 88 סרטים נוספים, קשים לצפייה, בהם גם סרטי אונס קטינים.

16 ■ בין הסרטים נמצא הסרט שבגינו נערכה פניית האינטרפול.
17 ■ עוד נמצא כי מלבד הסרטים הגלויים, נמצאו סרטים בהם צפה הנאשם ואותם מחק.

18
19 11. מסקנת הדו"ח הייתה כי הנאשם נהג להוריד כמויות עצומות של חומר פדופילי קשה, ולא
20 רק זאת אלא ששיתף בקבצים את כל מי שערך חיפושים דומים ברשת האינטרנט (יובהר בעניין
21 אחרון זה כי המאשימה לא כללה סעיף אישום בגין הפצה בכתב האישום, בשל ספק ביחס לכוונת
22 ההפצה, ומשום כך אין רלוונטיות למסקנה זו כעת).

23
24 12. עוד צורפו לדו"ח צילומי מסך בהם נראות תמונות ממוזערות של סרטונים – תצוגה
25 מקדימה – ותחתיהן שמות המעידים על תוכן הסרטונים (וכפי שעוד יורחב בהמשך).

26
27 13. ת/10 תיעד את תוצאות הבדיקה השנייה.
28 בבדיקה זו נכחו ב"כ הצדדים, ובמסגרתה נמצאו מאות סרטים ותמונות פדופיליים ועשרות "פגיעות
29 של SLACK", קרי קבצים פדופיליים שהורדו למחשב, נמחקו ממנו, אך השאירו "שאריות מידע".
30 עוד עלה כי הקבצים הנזכרים נותבו לתיקיות משנה שנפתחו על ידי הנאשם בשמות: XXX; -----
31 ; תיקיה חדשה; וכן pictures from the album.
32 לת/10 צורפה רשימה של הקבצים הנזכרים.

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

14. חקירתנו הנגדית של רס"מ סגל התמקדה באופן עריכת החיפוש במחשב והעלתה את הממצאים הבאים:

■ בצו החיפוש הראשוני שהוצא על ידי בית המשפט (ת/5) צוין בפירוט, בכתב ידו של השופט, כי "חיפוש בתוך מחשב יעשה בנוכחות החשוד או מי מטעמו".

■ הדבר היחיד שנעשה בנוכחות הנאשם היה ניסיון העתקת הדיסק הקשיח, ניסיון שלא צלח. החיפוש עצמו – על גבי הדיסק הקשיח – נעשה על ידי רס"מ סגל לבדו וללא נוכחות הנאשם או מי מטעמו. סגל הסביר כי כך הבין את משמעות הצו וכך נהוג לעשות ("אנחנו קוראים לחשודים להיות נוכחים אך ורק בהעסקה", עמ' 18 לפרוטוקול). בחקירתנו החוזרת הבהיר כי אלו פקודות המשטרה.

■ רס"מ סגל הבהיר כי ביצוע העתקת הדיסק הקשיח הוא בעל חשיבות, כיוון שהפעלת הדיסק הקשיח המקורי עלולה לגרום לשינוי בזמנים של המערכת, וביתר פירוט אישר כי התאריך האחרון המופיע על הדיסק הוא התאריך האחרון שפתחו אותו, ובאופן שקבצים שפתח בעצמו תוך כדי החיפוש, יישאו מעכשיו את תאריך פתיחתם על ידו, ולא ניתן יהיה עוד לראות מתי נעשה בהם שימוש (אם בכלל) קודם לכן.

■ רס"מ סגל פתח בפועל רק מקצת מהסרטים, ואת השאר ראה רק דרך התצוגה המקדימה שלהם (התמונות הממוזערות, ותחתיהן כיתוב). בהקשר זה הסביר כי נכון אמנם שעצם העמידה על התצוגה המקדימה משנה את התאריך האחרון שבו ניגשו לקובץ בפעם האחרונה, אך היא אינה משנה את התאריך בו נוצר הסרט או שונה. עוד אישר כי המתואר אינו יכול לשפוך אור על השאלה אם הנאשם פתח את הסרט וצפה בו, אם לאו, אלא רק להראות מתי הסרט ירד למחשב. סגל אישר גם כי אמת שלא ניתן היום לדעת אם הנאשם צפה בסרטים אם לאו.

■ גם במהלך הבדיקה השנייה (שנעשתה כאמור בשלב מאוחר יותר ובנוכחות ב"כ הצדדים) לא בדק רס"מ סגל את המועד האחרון שבו נפתחו הקבצים, ולמרות שטענת הנאשם כי הסרטים מצאו את דרכם למחשבו בטעות (ותוך כדי הורדת פורנו "רגיל") וכי לא פתח את הסרטונים ה"אסורים" הייתה כבר ידועה לו. סגל הסביר כי לא מצא לנכון לערוך בדיקה כזו, מאחר ושאלת ה**צפייה** לא הייתה רלוונטית לתיק, כי אם שאלת ההחזקה והיא בלבד:

"ש: גם בפעם הזו לא בדקת האם הסרטים האלה נפתחו על ידו.

ת: נכון.

ש: למה.

ת: כי החוק לא מגדיר האם הוא פתח את הסרטים אלא האם הוא החזיק במחשבו את הסרטים. " (עמ' 24-25 לפרוטוקול).

■ סגל אישר בנוסף כי בדיקה זהירה יותר של חומר המחשב, לא הייתה פוגעת במועד האחרון שבו ניגשו לכל קובץ (ולמעשה לאפשר בדיקת טענתו של הנאשם כי **לא צפה** בסרטים – כ.ר.ה).

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

1 ניסיון לאתר, בבדיקה השנייה, את כל מילות החיפוש שהוקשו ב-Emule – על מנת לראות
2 אם הנאשם חיפש בפועל חומר הקשור בפורנו קטינים – לא צלח, ככל הנראה בשל פגיעה במארג
3 המקורי.

4 בדיקה נוספת שערך רס"מ סגל לאיתור שרשרת מילים מסוימת המאפיינת חומר פדופילי
5 העלתה 383 פגיעות במחשב של הנאשם. בתוך כך אישר כי בדיקה זו לא הוכיחה שהנאשם חיפש את
6 המילים האלו אלא רק כי הן קיימות במחשב שלו, וכי "החזיק במחשב שלו את הסרטים האלה
7 ושיתף בהם אחרים" (עמ' 29 לפרוטוקול).

8 כל הסרטונים נמצאו בתת-תיקיות שבתוך ספריית ה-incoming של ה-Emule. סגל אישר
9 כי בהחלט ניתן לטעון שמדובר בבירור המחדל אליה נותבו מראש כל ההורדות מהאינטרנט, כך
10 שלשם ירדו הסרטונים באופן ישיר:

11
12 "ש: האם יכול להיות שאני הפעלתי את תוכנת ה-Emule שלי ויצאתי מהבית. ירדו
13 הסרטים וכולם נכנסו לתיקיית ה-incoming?
14 ת: יכול להיות." (עמ' 22 לפרוטוקול).

15
16 הודגש עם זאת כי מדובר ביותר מספריית Emule אחת וביותר מתיקיית incoming אחת, שבתוכן
17 תת-תיקיות, אחת מהן, מוסתרת, נושאת את השם XXX.

18
19 15. אעיר כבר עתה כי אין חולק שהבדיקה הראשונה שנעשתה על ידי רס"מ סגל "הטביעה" על
20 כל הקבצים את תאריך יום הבדיקה ופגעה ביכולת לברר מתי נעשה שימוש בקובץ, למעט יום
21 תחילת ההורדה או יום סיום ההורדה. בהתאם נפגעה יכולתו של הנאשם להוכיח כי לא צפה
22 בסרטים. בדומה נראה כי הבדיקה הראשונה פגמה באפשרות לעקוב אחר מילות החיפוש שהזין
23 הנאשם לתוך ה-Emule.

24
25 16. מטעם ההגנה העיד הנאשם, ובנוסף הוגשו כאמור הודעותיו במשטרה (ת/1 ות/2).

26
27 17. בפתח הודעתו הראשונה במשטרה מיום 16/12/07 (ת/1) אישר הנאשם כי הוריד "הרבה
28 דברים" אך "לא יודע בדיוק מה היה שם". בד בבד אישר כי הוא יודע שלהחזיק תמונות וסרטים של
29 ילדים זו עבירה, וכי "שמרתי את הסרטים בתיקיה שאני לא זוכר והתכוונתי למחוק אותם".
30 בהמשך שב ואישר כי הוא יודע שיש לו במחשב סרטים ותמונות של ילדים וכי "זה דברים שאני
31 מוריד ברשת האימייל", אך כשנשאל מדוע הוריד קבצים מהסוג הזה אמר שלא ידע "שזה זה".
32 כשנשאל מדוע, אם כן, לא מחק את הקבצים, השיב: "שמרתי את הקבצים ופשוט לא מחקתי
33 אותם".

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

כשנשאל האם הוא יודע שהחזקת הקבצים בתיקיית השיתוף מלמדת כי הוא משתף אחרים, השיב: "לא, בגלל שאני לא משתף, כי אני יודע שלשתף זה עבירה ולכן אני רק הורדתי ולא שיתפתי" (ההדגשה אינה במקור). למרות האמור וכאשר נשאל מיד לאחר מכן אם הוא יודע שעצם ההחזקה במחשב היא עבירה, השיב בחיוב ואמר שרצה למחוק את הקבצים רק שלא הספיק. או אז נטען כלפיו שמידע שהגיע מהאינטרפול מלמד שביוני 2007 הוריד ושיתף סרטי פורנו של קטינים והשיב: "הורדתי אבל לא שיתפתי בידיעה" (ההדגשה אינה במקור).

בהמשך הכחיש הנאשם כי הוא שואב הנאה מינית מחומר כנ"ל ("אני לא מסתכל על הדברים האלה"; "אני לא מתעניין בדברים הללו") וכשנשאל מדוע אם כן שמר את החומרים, השיב: "אין לי תשובה, פשוט לא מחקתי אותם, אין לי תשובה, אני לא יודע מה להגיד לך". לבסוף אמר: "לא ידעתי שהחומר שאני מוריד משתף אחרים, כל מה שהורדתי זה לעצמי" (ההדגשה אינה במקור).

מהודעתו עולה איפוא כי הנאשם – למרות ניסיונו למזער ולצמצם את מעורבותו, אישר כי הוריד את הסרטים, אך הדגיש שלא שיתף בהם אחרים.

18. בהודעתו השנייה מיום 20/12/07 עומת הנאשם עם העובדה כי במחשבו נמצאו עשרות סרטי פדופיליה קשים, והשיב שאינו יודע מה הוריד ("אני מוריד קובץ ואני לא יודע מה יורד"). כשנטען בפניו ששמות הקבצים אינם משאירים מקום לדמיון ענה שאין לו תשובה ושאינו זוכר. בהמשך חזר וטען כי חשב שאינו משתף אחרים בקבצים שהוא מוריד; כי לא נכנס "לאתרים האלה" ולא דיבר עם "אנשים כאלה", פשוט חיפש סרטים באינטרנט וקיבל סרטי זבל; כי לא מחק את סרטי הזבל כי פשוט לא מחק; וכי הוא לא מתקרב לאנשים שגילם מתחת ל-19 או 20.

19. כאן המקום לציין מקצת משמות הקבצים שנמצאו במחשבו של הנאשם. יובהר כי Yo משמעו Year's Old (ובאופן שהמספר הצמוד מלמד על גיל הילד/ה נשוא הסרט); כי Pedo הוא הקיצור לפדופיליה; וכי Pthc הוא קיצור של PREE TEEN HARD CORE:

; Asian Lolita Cambodian Girl 11Yo

; 6Yo Oriental Girl Sucks Huge Coke

; Pedo girl 7yo Anal sex with dad

וכן מקצת משמות הקבצים שנמחקו מהמחשב:

; REAL Extremely brutal RAPE 16yo screaming teen [Full illegal movie]

; Vouyer – Filmed in Shower Secretly – Father Rapes Daughter

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

;Brasillianxxx01 14yo Boy & Girl Fuck – Pedo Pthc

וכן הלאה.

20. מהלך חקירתו הראשית התבקש הנאשם להסביר את הפערים שנתגלו בהודעותיו במשטרה ואת הממצאים שנמצאו במחשבו. יודגש כי הנאשם מסר – ככלל – תשובות עמומות, מפותלות, לא ברורות ובעיקר שאינן לגופן של השאלות.

21. כך למשל, כשנשאל למה התכוון כשאמר, מצד אחד, שידע שלהחזיק קבצים של ילדים זו עבירה; שמר את הסרטים; והתכוון למחוק אותם, ומצד שני, כי הוריד סרטים רבים ואינו יודע מה היה בהם, בחר שלא לענות על השאלה ותחת זאת הסביר כי כשהוא מזין מילת חיפוש הוא לא יודע מה ירד בפועל וכי אין אפשרות לבדוק תוכן של קובץ תוך כדי הורדה. כשנשאל למה התכוון בהודעתו כשאמר ש"שמר את הסרטים", הסביר כי אלו ירדו לתיקיות ה-incoming, שהן תיקיות של ברירת מחדל. כשנשאל אודות תתי-התיקיות "XXX" ו-"-----", ומדוע אלו השמות שבחר לתת להן, פתח בהסבר מפותל ולא ברור לפיו לא הוא שנתן את השמות אלא שקבצים גדולים שפוצלו ושוחזרו ויצאו מכיווץ, נכנסו לתיקיה ויצאו ממנה והשאירו שם את שמם.

22. עוד הוסיף ואמר שחיפש סרט של וין דיזל, וככה הגיע ל-XXX. עוד הוסיף והסביר כי לאחר מכן נכנס לתיקיה, ראה את השמות של הקבצים, "ופתאום מהכיווץ עלו לי סרטים עם שמות, כל מיני שמות, הרבה קבצים, הבנתי שזה לא הסרט" (שם). בהקשר זה אעיר כי אם עלו במועד המתואר קבצים עם שמות כפי שפורטו לעיל, הרי שלא ניתן היה לטעות בהם.

23. כשנשאל שוב למה התכוון בהודעתו במשטרה כשאמר ש"הוריד את הקבצים האלה" אך לא הפיץ אותם, השיב: "לא ידעתי, כל מיני קבצים, סרטים, זה לא ספציפי, חיפשתי לפי שם, זה לא שהלכתי ספציפית לנושאים. ממילה אחת אפשר לקבל אין סוף קבצים." (עמ' 34 לפרוטוקול).

24. עוד בהמשך התבקש להתייחס לסרטים שמחק ואשר גם הם משתייכים לאותה קטגוריה של סרטים נשוא כתב האישום. לדבריו, בכל הורדה היו יורדים סרטים שלא קשורים, חלק נמחקו וחלק: "הייתה תיקיה שפשוט נשארה בתיקייה של הנכנסים נשארה לי כתיקיית זבל" (שם). בהמשך שב ואישר כי פעמים רבות ירדו סרטים שלא ביקש להוריד וכלשונו: "גם סרטי סקס, גם פורנוגרפיה של קטינים, גם סרטים הוליוודיים אבל אחרים, גם סרטים מצויירים, כל מיני" (עמ' 35 לפרוטוקול), וכי זרק אותם לתיקיית הזבל.

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

האמור מלמד כי הנאשם ידע – לכל הפחות – שבמסגרת ההורדות מתקבלים במחשבו גם סרטים בעלי תוכן פדופילי. יוער גם כי הסרטים שנמצאו אצל הנאשם אוחסנו בתת-תיקיות שאף לא אחת מהן הייתה תיקיית זבל אמיתית, קרי סל המחזור.

25. בנוסף נשאל לגבי הדברים שנרשמו בת/7 (המזכר שנערך בעקבות הביקור בביתו), ונטען כלפיו כי השוטרים הסבירו לו במה הוא חשוד; שאלו אותו אם הוא מוריד קבצי פדופיליה; הוא השיב בחיוב; וגם הסביר לאמו כי הוא מוריד קבצים עם תכנים של ילדים. בתגובה למתואר אמר: "לא, הם לא הסבירו לי. הם באו ואמרו שבאו בשביל המחשב, אמרו למה, אבל השאלה אם אני יודע הם לא שאלו. הם הסבירו לי רק בחקירה" (עמ' 33 לפרוטוקול, ההדגשות אינן במקור). אדגיש כי מתשובה זו לא ברור אם לטענת הנאשם הסבירו לו את סיבת הביקור אם לאו, ובוודאי לא עולה מתשובתו כל התייחסות לדבריו שלו לשוטרים.

26. מהלך חקירתו הראשית נשאל עוד הנאשם – על ידי בית המשפט – מהי בעצם גרסתו לכתב האישום. על כך השיב כי הקבצים שהחזיק לא היו בכוונה, וכי כמו פרסומות, מדובר בתופעת לוואי לקבצים, כך שלדברים שאתה מחפש, נלווים קבצים שלא ביקשת להוריד. בסיום אמר כי **לא צפה בקבצים ולא עשה בהם שימוש**.

27. בחקירתו הנגדית חזר הנאשם על אותן הטענות וככלל טען שלא הוריד את הסרטים בכוונה; כי הם ירדו תוך כדי חיפושים אחרים, לגיטימיים; כי שלח את הקבצים הלא רלוונטיים לתיקיית הזבל – **זו שהחשיב כתיקיית זבל**; וכי פשוט לא הספיק למחוק אותם משם.

28. בתוך כך לא ידע לתת הסבר מניח את הדעת מדוע לא העביר את הקבצים הלא רצויים לסל המחזור; לא ידע להסביר איך זה שאף אחד מהסרטים לא נשא שם של שחקנים (למרות שטען כי חיפושיו נעשו בדרך כלל לפי שם שחקן); לא ידע לתת הסבר **לכמות העצומה** של החומרים הפורנוגרפיים שנתפסו; לא ידע להסביר את ניתוב הסרטים לתת-תיקיות **שונות**; ולא מסר כל הסבר לטענה כי הסרטים נושאים שמות המלמדים על תוכנם הפדופילי.

29. תחת זאת בחר ליתן תשובות מתחמקות למרבית השאלות שנשאל והשיב תשובות סותרות. כך למשל אישר כי בהודעתו הראשונה, כשנשאל האם ידע שלהחזיק תמונות של ילדים ערומים זו עבירה, השיב כי ידע שזה אסור, ואילו בהמשך עדותו בפני טען כי הבין שמדובר בעבירה רק רגע לפני שהחקירה התחילה, וזאת לאחר שהשוטר שחקר אותו הסביר לו זאת. כך גם, כאשר נטען כלפיו כי לפי תלונת האינטרפול הוריד סרטים פדופיליים כבר ביולי 2007, אמר שזאת לא הייתה הפעם הראשונה, זה תמיד היה קורה (שירידים סרטים אחרים מאלו שחיפש), וגם: "כל פעם **ידעתי** ומיינתי, זרקתי אותם לזבל" (עמ' 39 לפרוטוקול, ההדגשה לא במקור), ואילו

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

1 בהמשך אמר: **"לא ידעתי** בדיוק מה זה, מה שלא רלוונטי זרקתי לזבל" (עמ' 40 לפרוטוקול,
2 ההדגשה לא במקור).

3 בדומה טען כי לא היה לו צורך לפתוח בפועל את כל הקבצים כדי לדעת שהם לא מה שהוא חיפש,
4 כיוון ש"כשזה ירד אני ראיתי לפי כבר מה שירד, **לפי השמות של הקבצים**, אם זה מה שאני רוצה או
5 לא..." (עמ' 37 לפרוטוקול, ההדגשה לא במקור). יחד עם זאת, כשעומת עם הטענה כי שמות
6 הסרטים לימדו על תוכנם, השיב: **"לא כולם"** (עמ' 35 לפרוטוקול), והעדיף שלא להשיב לגופו של
7 עניין.

8 כך גם כשנשאל מדוע לא מחק את הקבצים, שהלוא הם תופסים מקום רב, השיב כי היה לו המון
9 מקום, ובד בבד טען ש"בגלל זה גם חלק התחלתי לזרוק" (עמ' 37 לפרוטוקול).

10
11 30. בסיכום גרסתו של הנאשם נותרנו איפוא ללא כל תשובה ברורה, אך עם תחושה מוצקה
12 שהנאשם ביקש להרחיק עצמו מכל מקור צרה, גם אם יצטרך לצורך כך למסור תשובות סותרות,
13 תמוהות, לא הגיוניות ושאינן מתיישבות עם השכל הישר.

14
15 31. כך או כך, ולמרות שהנאשם ניסה לשוות למעשיו נופך מקרי, סתמי, או שגרתי – כאשר
16 לשיטתו כל חיפוש רגיל מוביל להורדת מסה אדירה של סרטים לא רצויים – הרי שהודה כי החזיק
17 את החומרים הפדופילים במחשבו וכי ידע על תוכנם.

18
19 32. בתוך כך לא מצאתי לקבל את טענת הנאשם כי העביר את הסרטים לתיקייה שהחשיב
20 אותה כתיקיית זבל, והתכוון למחוק אותם במועד מאוחר יותר.

21 תחילה אעיר כי יש כשל לוגי, שלא לומר סתירה, בטעונו. מצד אחד טען כי התיקיות שבהן נמצאו
22 הסרטים הן ברירת המחדל לכל ההורדות, כלומר, שלא ניתב אותן לשם בעצמו. מצד שני טען כי
23 כשראה שמדובר בסרטים שלא חיפש, **מיין אותם** (כך שידע מה תוכנם, גם אם לפי שמם או התצוגה
24 המקדימה שלהם!), והעביר אותם **באופן יזום** לתת-התיקיות, אותן החשיב לתיקיות זבל.

25 מלבד הסתירה המהותית העולה מדבריו, אף לא ברור מדוע יטרח אדם – באופן יזום – למיין
26 חומרים כה רבים, להעבירם לתיקיות שונות, ולשמור אותם שם, תחת שימחק אותם מיד, במחי
27 קליק או שניים. יפים בעניין זה הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ז' פלאח בת"פ 10672-12-08
28 **מדינת ישראל נ' אלימלך**, ניתן ביום 6/12/10, פורסם ב"נבו":

29
30 "איני מקבל את הטעון, לפיו תיקיית ה-INCOMING שבתוך תיקיית ה-INCOMING
31 היוותה מעין תיקיית זבל, לשם העביר הנאשם קבצים שלא היה חפץ בהם. הנאשם הודה
32 שהוא מודע לכך שסרטי פדופיליה הם סרטים שהחזקתם אסורה, וכלשונו **"ראיתי**
33 **שמדובר בסרטים אסורים"**, והטענה, שהתיקייה שנפתחה על ידו שימשה כמעין תיקיית
34 זבל, אינה עולה עם השכל הישר, שהרי לא מצאתי כל טעם לפתיחת תיקייה במיוחד לשם

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

העברת תכנים לא רצויים, שעה שבכל מחשב, וגם בזה של הנאשם, קיים סל מחזור אליו מועברים הקבצים שנמחקו, ומשם ניתן ליתן הוראה למחיקתם הסופית. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, לפיה העברת הקבצים מתיקית ברירת המחדל לתת תיקית ה-INCOMING מעידה על דפוס התנהגות באשר לקבצים שהוא לא חפץ לשמרם במחשבו, ואני דוחה, כאמור, את גרסת הנאשם לעניין זה. הנאשם פיתח מיומנות במחשב, והוא ידע ליצור תיקייה בתוך תיקייה, ולשם העביר קבצים שידע שהחזקתם אסורה, מתוך ציפייה שאלה לא יתגלו. התנהגות הנאשם מעידה על תחכום, תכנון והתנהגות מכוונת, שכל מטרתה לאפשר לו להחזיק קבצים אסורים מבלי שאלה יתגלו. **הטענה שהמדובר בהחזקה אקראית מהווה לעג לרש, שהרי הנאשם הודה שהקבצים האסורים הועברו על ידו ונשמרו בתיקית המשנה, אזי הכיצד יכול לטעון הוא לאקראיות.** גם טענת תום הלב אינה יכולה להישמע, שהרי הנאשם היה יכול להורות על מחיקת הקבצים, ובכך להעבירם לסל המחזור, ובמקום זאת, הוא יצר לעצמו מעין סל מחזור "פרטי", ככל הנראה כדי שיוכל לטעון בבוא הזמן שהמדובר ב"סניף" של סל המחזור, ובכך לנסות ולהוציא עצמו מהאיסור שבהחזקת החומרים האסורים. " (ההדגשה (השנייה) אינה במקור).

זאת ועוד, העובדה שבתתי התיקיות נמצאו רק סרטי פורנוגרפיה, מדברת אף היא בעד עצמה.

33. מכל מקום, **הכמויות האדירות** שנמצאו (ובלי שניתן לכך הסבר מניח את הדעת); **שמות הקבצים**, שאינם משאירים מקום לדימיון (ושלא ניתן לגביהם הסבר בכלל); **והניתוב** לתיקיות **שונות**, בעלות שמות "מתאימים", חלקן **מוסתרות** (וללא הסבר המתיישב עם שורת ההיגיון, באשר שמות התיקיות אינם נראים כחלק משם קובץ כפי טענותיו המפותלות של הנאשם, אלא כשמות התואמים את תוכן התיקיות), אינם יכולים להתיישב עם טענת אקראיות ותום לב. הוסף על אלו את נסיבות פתיחת התיק – מידע שהתקבל מהאינטרפול – וכן את דבריו הספונטניים של הנאשם לשוטרים שהגיעו לדירתו – כי הוריד אך לא הפיץ – ואין משנה לעניין זה אם ענה כך לאחר שידע במה הוא חשוד, או שענה בלי שידע זאת. יודגש כי לא הובאה כל ראיה שהנאשם לא אמר את הדברים שנרשמו מפיו במזכר הרלוונטי (ת/7). עוד הוסף על כך את הרושם הכללי שהותירה גרסתו המפותלת והלא עקבית, ואת העובדה כי אישר, יותר מפעם אחת, שהוריד את הסרטים; ידע שהם מוחזקים במחשבו; ידע שזה אסור; ולדבריו אף הקפיד שלא לשתף בהם אחרים. מכלול המקובץ מעלה איפוא כי לא עלה בידי הנאשם להוכיח, בכל רמת הוכחה שהיא, את האקראיות ותום הלב להם טען.

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

34. משהגענו כדי כך יש להזכיר את מהות העבירה אשר יוחסה לנאשם, ואת הערך המוגן
העומד בבסיסה. היטיב לעשות כב' השופט א' א' לוי ברע"פ 3809/09 מור נ' מדינת ישראל, ניתן ביום
17/5/09, פורסם ב"נבו":

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש – החזקת פרסום תועבה ובו דמותו
של קטין – היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים.
סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי
במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. **אדרבא, העבירה בה הורשע
המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא
כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו
והפצתו.** העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא
הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, **שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא
בהחזקת חומר התועבה – ובהחזקתו בלבד.**" (ההדגשות אינן במקור).

35. העבירה שיוחסה לנאשם עניינה כאמור **בהחזקת** החומר הפדופילי, **ובה בלבד.** אין לנו עניין
בשאלת השימוש, אף לא בשאלת הצפייה, ואין לנו עניין בהוצאת המעשים מהכוח אל הפועל (לפחות
לא במסגרת העבירה הנ"ל). בהתאם וגם אם היה הנאשם מצליח להוכיח כי לא צפה בסרטים ולא
פתח אותם מעולם, גם אם היה מצליח להוכיח כי לא חיפש את הסרטים באופן ספציפי ואלה רק
"התגלגלו" למחשבו, לא היה הדבר משנה לשאלת **ההחזקה** (ומשלל הוכח בעניינה של **ההחזקה** כי
נעשתה באקראי ובתום לב). כך כיוון שהמתואר ממילא אינו מתיישב עם תכלית הוראת החוק
הספציפית ועם מטרתה:

"**ההחזקתם** ופרסומם של פרסומי תועבה ובהם דמויות של קטינים, שבחלקם מציגים
קטינים המקיימים יחסי מין, **מהווים, הם עצמם,** חוליה בשרשרת ניצולם המיני של
קטינים" (דברי כב' השופט ע' גרשון בע"פ (מחוזי-חיפה) 2609/07 **אופר נ' מדינת ישראל,**
ניתן ביום 3/1/08, פורסם ב"נבו", ההדגשות אינן במקור).

36. משכך, ומשאין איפוא נפקות לשאלת השימוש שנעשה בחומרים שהוחזקו או בדרך
שהובילה להחזקתם – וביתר שאת כאשר מכלול הנסיבות מלמדות כי הקבצים לא הוחזקו
באקראיות או בתוך לב, ועל סמך הדברים שאמר הנאשם בעצמו – **הרי שלא נפגעה זכותו להליך
הוגן.**

37. נכון אמנם כי החיפוש במחשבו של הנאשם לא נעשה בדרך המיטיבית, וכי נפגעה יכולתו
להוכיח אם עשה שימוש בקבצים הפדופיליים או אם הזין מילות חיפוש ספציפיות הקשורות בטיב

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

הקבצים ובתוכנם. אלא שלאחר שמדבריו שלו עצמו – כמו גם מכלל הראיות שהוגשו – אין מחלוקת עוד בשאלת ההחזקה, אף לא בשאלת האקראיות ותום הלב, הרי שאין בין פגיעה זו ובין פגיעה בזכותו להציג את גרסת חפזו או להוכיחה – דבר, וכאשר כאמור, **גרסת חפזו ממילא אינה מתיישבת עם הוראת החוק ועם תכליתה.**

38. למעלה מן הנדרש אעיר כי גם קיומם של מחדלי חקירה אינו מוביל מיניה וביה לזיכוי. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' א' לוי ברע"פ 4155/08 **אסיל את נביל חברה לבניה והשקעות בע"מ נ' מדינת ישראל**, תק-על 2008(2), 3029, 3030 (2008):

"הטענה לפיה זיכוי המבקשים מתחייב משום הימנעות המשיבה מהבאתן של מלוא הראיות, אינה יכולה להתקבל. במסגרת סוגיה דומה אמרתי לאחרונה: 'כידוע, אין הרשות החוקרת חייבת לאסוף – ואין התביעה חייבת להציג – את כל הראיות הקיימות במקרה פלוני, וניתן להסתפק בראיות המספיקות לשם הרשעה במידה הנדרשת בפלילים. גם כאשר לקתה פעולת הרשות החוקרת במחדלים שהובילו לידי כך שראיות רלוונטיות אינן בנמצא – ואיני קובע שכך היה במקרה הנוכחי – אין הדבר מאיין את משקלן של הראיות שהושגו. הנפקות המשפטיות של מחדלים כאלה נקבעת לעולם על-פי מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן, ואם אותם מחדלים מעוררים ספק סביר באשמה' (ע"פ 37/07 פרג נ' מדינת ישראל, בפסקה 81 (טרם פורסם, 10.03.2008)). אותם דברים – ואף ההסתייגות הכלולה בהם – יפים גם לבקשה הנוכחית. **משהביאה המשיבה ראיות שיש בהן כדי לבסס את אשמת המבקשים ברמה שמעבר לספק סביר, אין משקלן מתערער רק משום שראיות אחרות לא נוספו עליהן.**" (ההדגשות אינן במקור).

וראו גם דברי כב' השופט ד' חשין בע"פ 10082/04 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, תק-על 2006(4), 621, 636 (2006):

"מחדלי חקירה עשויים להוביל לזיכוי של נאשם... אולם אין משמעות הדבר כי כל מחדל, או אף הצטברות של מספר מחדלים, יביאו בהכרח לזיכוי... **השאלה שעל בית המשפט לשאול את עצמו היא, האם המחדלים עולים כדי הותרת ספק סביר באשר לאשמתו של הנאשם...** במקרה דידן, כפי שראינו, הוכחה אשמתו של המערער בעבירה שבה הורשע. אין במחדלי החקירה (ובכללם הבעייתיות שבאופן חקירתו של ארונוב בידי מגורי) **כדי ליצור ספק במקום בו אינו קיים.**" (ההדגשות אינן במקור).

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2011

ת"פ 6961-09-08 מדינת ישראל נ' גורביץ

1 כך גם בענייננו, ולאחר שנמצא כי הראיות אשר הוגשו מגבשות מארג שלם ביחס לעבירה שיוחסה
2 לנאשם בכתב האישום, אשר לא עולה ממנו ספק סביר, ולאחר שברי כי טענות ההגנה של הנאשם
3 לעניין מחדלי חקירה – גם אם היו מוכחות – לא היו רלוונטיות לשאלת זיכוי.

4

5 39. סוף דבר: נוכח הראיות המצויות בתיק, ובהתאם לכל המפורט לעיל, הריני מרשיעה את
6 הנאשם בעבירה של החזקת פרסומי תועבה (ריבוי מקרים), אשר יוחסה לו בכתב האישום.

7

8

9

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשע"א, 07/07/2011 במעמד הנוכחים.

כרמלה האפט, שופטת

10

11

הוקלד על ידי: שקמה שק